

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET
FM2020/38
Tillie Martinussen

22. maj 2020 – Forespørgselsdebat

Forslag til forespørgselsdebat om hvorvidt der er behov for at revurdere kommunalreformen.

(medlem af Inatsisartut, Aqqalu Jeremiassen, Atassut)

Der stilles i denne debats oplæg en del spørgsmål af mere retorisk karakter.

Lad mig starte med at sige; det beror vist på en misforståelse, at de områder der lider i kommunerne er en anden kommunes skyld. Da indtil flere herinde er medlemmer af både Inatsisartut, samt kommunalbestyrelser på samme tid, véd de udmærket, at der prioriteres indenfor rammerne af kommunalbestyrelsen, og at de så bestemmer hvordan vejene f.eks. skal se ud.

I Nuuk kan vi vist alle bevidne at vejen også er i dårlig stand, og tandpleje er udenfor rækkevidde her også.

Man skal derfor huske at spørge sig selv, om det er kommunalreformen, eller overtagelsen af en række sagsområder, boliger, skoler og alskens andet godt fra Selvstyret til kommunerne der i virkeligheden er synderen. Og den måde vi disponerer midler på, på Landsplan, der udhuler mulighederne for kommunerne.

Der er ingen tvivl om, at vi mener at kommunerne skal have flere penge at bedrive arbejde for, men de skal samtidig også have hjælp fra centralt hold.

Vi er nu engang kun det antal mennesker vi er i landet, og det betyder, at vi også kun har den arbejdskraft vi har til rådighed til enhver tid.

Det betyder, at vi skal anvende denne smartest muligt, og i højere grad må anvende specialister, eksperter og taskforce derfra hvor de ønsker at arbejde og leve, til at forbedre hele landet.

Bygder og mindre byer lider især under, at de ikke prioriteres fra landets sæde af, men måske også af, at enkelte bestyrelser og kommuner stadig lider af problemer med lokal-favorisering.

Dvs. en levn fra de gamle kommuner opdelinger; således at dengang kunne man bedre – og mere populistisk måske – prioritere bestemte byer indenfor sin egen kommune, for så at vinde stemmer på dette. Fordi der var så meget der blev hjulpet med, fra centralt hold.

I dag er selvbestemmelsen voldsomt udvidet, og det betyder, at man skal tænke helheds-orientere – altså hele vejen rundt - i sine kommuner, og på alle dens byer og bygder.

Ligesom man skal være ansvarlig med pengenes fordeling i kommunen, og sikre samarbejde med både Selvstyre, og andre kommuner, under gunstige vilkår, som bliver til glæde for at løse problemer og fagområder man bestemmer over.

Ønsker man mere nærdemokrati, skal man altså også begynde at tænke innovativt og i løsninger der virker med f.eks. IT møder med borgerne og den slags.

Der bør være mere besøg i alle byer og bygder i en given kommune, fra kommunalbestyrelsesmedlemmer. Besøgene kan sagtens være på telefon eller via IT, med ganske få undtagelser. Der kan bygges meget kloge kommunikationsveje, når der arbejdes på akutte situationer, og der bør være lighed for alle.

Om nogen, så udelukkes Sermersooq faktisk tit fra det gode samarbejde, blot fordi de er politisk anderledes styret end f.eks. landsstyret.

Så vi er helt enige med forespørgselsdebattens stiller, når han siger, at der er grund til stolthed over, at Sermersooq og Avannaa anvender hele sproget i hverdagen.

**SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Men der er også grund til at være stolte over, at Sermersooq f.eks. deler mange penge med de andre kommuner, og formår, at modtage så mange nye borgere år efter år, til trods for voldsom boligmangel, generelt boliger i dårlig stand osv.

På den måde, har alle kommuner problemer af en slags, de klarer rigtigt flot.
Lad os understøtte kommunernes arbejde, med hjælp og samarbejde i fremtiden.
Tak for ordet.